

1. Johanka tak zostarla na konci jesene
blúdi mestom – spomienky má celkom zotmené
Pokrikujú: Blúdivá, veď zabudla kde býva
Johanka vždy mala toľko detí
A kde sú, keď sa pýta na ulici na svoju adresu ?
Kto jej vráti domov späť ?
Ľudia vedia nevidieť.

R: Johanka poď sem, ja ťa domov odvediem,
Johanka poď pomaly, spolu by sme nájsť mali
kde to miesto je. Kto to vie ?
Kde sme opustili seba samých.

2. V každej bráne ticho ťahá listy zo schránky
A lúšti vety tajnej reči milencov
až kým uverím tomu sama že tak kúsok lásky má.
Prisadá si v kaviarni po stole rozkladá hádanky so zápalkami
– ty musíš hádať.
Kto jej vráti domov späť ?
Ľudia vedia nevidieť.

Johankine deti nechcú vedieť čo je s ňou
Leží tu, kde každá posteľ stoná svojou bolesťou.
Keby stať už vládala, nikam ísť by nemala.

R: